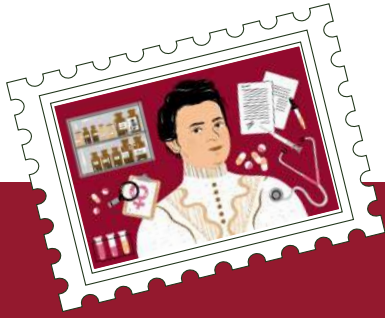

מכתב לאולגה

סוניה בלקינד מתרחקת ממשפחתה ומביתה למשך שמונה שנים
ארוכות ונוסעת ללמוד רפואה בשווייץ ולאחר מכן בפריז. כתבו
בשמה מכתב שהיא שולחת ממקום לימודיה לאחותה אולגה.

אולגה יקירתי,

אני כותבת לך בשעה שהשלג שוב נערם ליד הדירה שלי, ונזכרת
בשמש התמידיית המאירה והשורפת של ארץ ישראל. ברגעים כאלו
אני מרגישה _____

לנצח אכיר לך תודה, אחותי הגדולה, על שאפשרת לי להגשים את
השאיפה לנסוע ללימודים. אומנם, מצד אחד, אני _____

_____, אבל מצד אחר, אני יודעת _____

הלוואי שנשוב ונתאחד בקרוב בארץ ישראל ובה נוכל, כמו שרצינו
תמיד, _____

_____, ואולי אפילו _____

שלחי בשמי געגועים ונשיקות לכולם!

אחותך מן הכפור,

סוניה

